

РЕШЕНИЕ

№ 6310

гр. София, 25.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 26.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **5418** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 268, ал. 1, във връзка с чл. 267, ал. 2, т. 5 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „БУЛГАРИМПОРТ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес на управление - [населено място], бул. ”В. Л.” № 68, вх. 2, ет. 3, ап. 35 и със съдебен адрес: [населено място]. [улица], вх. В, ет. 5, ап. 17 чрез адв. П.К. срещу решение № ПИ-189/19.05.2023 г., издадено от О. К. М. - директор на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на „БУЛГАРИМПОРТ“ ЕООД срещу отказ на публичен изпълнител обективиран в Разпореждане с изх. № С230022-137-0003151/06.04.2023 г., издадено от Д. П. - Н., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“, ТД на НАП С..

Жалбоподателката моли да се отмени обжалваното решение. Излага доводи за неправилност и незаконосъобразност на административният акт в оспорената част. Твърди се, че задълженията са погасени по давност поради изтичане на абсолютната давност предвидена в ДОПК. С оглед на изложеното моли съда да постанови съдебен акт, с който да отмени обжалвания акт в оспорената част, като незаконосъобразен.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, не се представлява.

По делото след провеждане на откритото съдебно заседание състояло се на 26.09.2023 г. от страна на процесуалния представител на жалбоподателя адв. К. е депозирана молба на 26.09.2023 г., с която е изразено становище по жалбата и са направени доказателствени искания, а в случай, че доказателствените искания не бъдат уважени,

са изложени съображения по същество на спора. Претендират се и разноски.

С молба от 03.10.2023 г. жалбоподателят е отправил искане да бъде отменен даденият ход на делото по същество и да бъдат уважени направените от него с предходната молба доказателствени искания.

Съдът по отношение на депозираната молба на „БУЛГАРИМПОРТ“ ЕООД, чрез процесуалния му представител адв. К., с която е отправено искане за отмяна на дадения ход на делото по същество в проведното се открито съдебно заседание състояло се на 26.09.2023 г., намира искането за неоснователно. Жалбоподателят и процесуалния му представител са били редовно призовани за дата на съдебното заседание, като разглеждането на делото е започнало в 14.05 ч. и приключило в 14.07 ч. До приключване на делото молбата на адв. К. не е докладвана на състава на съда. Същата е депозирана на 26.09.2023 г. в 14.00 ч., видно от отбелязания час на постъпване на документа и е докладвана на състава на съда след обявяване на делото за решаване. При положение, че жалбоподателят е могъл да организира своевременно защитата си за дата и часът на провеждане на откритото съдебно заседание, не следва да бъде уважавано искането за отмяна на дадения ход на делото по същество и произнасяне по доказателствените искания.

Ответникът – Директора на ТД на НАП С., редовно уведомен, чрез процесуалния си представител юрк. П., оспорва жалбата като изразява становище за нейната неоснователност. По депозираните молби на жалбоподателя е изразено становище за тяхната неоснователност.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Трето отделение, 70 състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

От представените по делото доказателства се установява, че в ТД на НАП С., дирекция „Събиране“ е образувано изпълнително дело №160135019/2016 г. срещу „Булгаримпорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], въз основа на установени и изискуеми публични вземания по годни изпълнителни основания декларации, подадени от задълженото лице с изчислени от него публични задължения.

На 14.03.2017 г. е издадено Съобщение за доброволно изпълнение на основание чл. 221 от ДОПК с изх. №С170022-048-0035326/14.03.2017 г. по изпълнително дело №160135019/2016 г., връчено лично на представляващия дружеството.

Съгласно чл. 215, ал. 1 от ДОПК за обезпечаване на публичните задължения по изпълнително дело №160135019/2016 г. са предприети действия от публичен изпълнител, а именно: Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. №С170022-022-0015809/23.03.2017 г.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С170022-022-0015809/23.03.2017 г. на основание чл. 195, ал. 1 във вр. с чл. 200, във вр. с чл. 202, ал. 1 от ДОПК, е наложен запор общо в размер на 7463,39 лв. (седем хиляди четиристотин шестдесет и три лева и тридесет и девет стотинки), в това число главница в размер на 5215,12 лв. и лихва в размер на 2248,27 лв., считано към 23.03.2017 г., на „Булгаримпорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], по банкови сметки, както и на вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите и суми,

предоставени на доверително управление, находящи се в ТБ „Райфайзен банк“ АД и ТБ „Стопанска и инвестиционна банка“ АД.

На основание чл. 202, ал. 1 от ДОПК е издадено Запорно съобщение с изх. №С170022-146-0003306/23.03.2017 г. до ТБ „Райфайзен банк“ АД.

На основание чл. 202, ал. 1 от ДОПК е издадено Запорно съобщение с изх. №С170022-146-0003305/23.03.2017 г. до ТБ „Стопанска и инвестиционна банка“ АД (С.).

На 13.07.2017 г. е изпратен отговор от ТБ „Райфайзен банк“ АД, с който уведомяват, че има открита банкова сметка на лицето. Няма наличности по банковата сметка и няма предходно наложени запори.

На 18.07.2017 г. е изпратен отговор на запорно съобщение от ТБ „Стопанска и инвестиционна банка“ АД (С.), с който уведомяват, че „Булгаримпорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е клиент на банката има открита банкова сметка на лицето, по която е наложен запора, както и че няма авоари по същата.

На 16.08.2018 г. е издадено Разпореждане за присъединяване с изх. №С180022-105-0242399/16.08.2018 г., с което е допуснато присъединяване на публичен взыскател в изпълнителното производство по изпълнителни титули, подробно описани в акта.

На 12.12.2019 г. са издадени Разпореждане за изпълнение на запорно съобщения с изх. №С190022-029-0066267/12.12.2019 г. и Разпореждане за изпълнение на запорно съобщения с изх. №С190022-029-0066266/12.12.2019 г.

На 31.03.2023 г. е подадено от „Булгаримпорт“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] възражение за изтекла погасителна давност с вх. №С230022-000-0162178/31.03.2023 г. по описа на ТД на НАП С. на публични задължения за периода от 2012 г. до 2017 г.

Във връзка с постъпилото искане е издадено Разпореждане с изх. № С230022-137-0003151/06.04.2023 г., съгласно чл. 225 от ДОПК, с което е отказано погасяване по давност на публичните задължения за периода от 01.01.2012 г. до 31.12.2017 г. по декларации, подадени от задълженото лице.

Разпореждането е връчено на жалбоподателя на 02.05.2023 г., като същото е обжалвано от страна по административен ред пред директора на ТД на НАП С. на „БУЛГАРИМПОРТ“ ЕООД с жалба с вх. № 53-06-4716/09.05.2023 г.

С обжалваното в настоящото производство решение № ПИ-189/19.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С., жалбата на „БУЛГАРИМПОРТ“ ЕООД, е оставена без уважение.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Оспореният акт е връчен на 27.05.2023 г., поради което, съдът намира, че жалбата подадена на 05.06.2023 г. /първи присъствен ден/ е подадена в срок, срещу акт подлежащ на обжалване по съдебен ред, от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването, след проведено административно обжалване – задължителна процесуална предпоставка за обжалване по съдебен ред, което обосновава извода за процесуалната ѝ допустимост.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Видно от разпоредбата на чл. 266, ал. 1 от ДОПК, действията на публичния изпълнител могат да се обжалват от длъжника или от третото задължено лице пред директора на компетентната териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, чрез публичния изпълнител, който ги е извършил.

Предмет на обжалване в производството приключило с решение № ПИ-189/19.05.2023

г. на директора на ТД на НАП С. са били действия на публичен изпълнител, обективирани в разпореждане № С230022-137-0003151/06.04.2023 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, с което е отказано погасяване по давност на публичните задължения за периода от 01.01.2012 г. до 31.12.2017 г. по декларации, подадени от задълженото лице.

Решението на директора на ТД на НАП е издадено в кръга на предоставените му от закона правомощия (чл. 266, ал. 1 и чл. 267, ал. 2, т. 5 от ДОПК) и в предписаната от закона форма. Решението е издадено при спазване на процесуалните правила и в съответствие с материалноправните разпоредби.

Спорът по делото се свежда до законосъобразността на действията на публичния изпълнител респ. законосъобразността на акта на директора на ТД на НАП.

Страните не спорят, че жалбоподателят има установени публични задължения за данък върху добавената стойност, които произтичат от следните изпълнителни основания и титули:

- Декларация за данък върху добавената стойност №223421300465976/14.02.2013 г., подадена от лицето на 14.02.2013 г., с изчислени от него публични задължения главница в размер на 2347,01 лв., за периода от 01.01.2013 г. до 31.01.2013 г. Сроктът за доброволно плащане е до 14.02.2013 г.

- Декларация за данък върху добавената стойност №22102452889/01.04.2015 г., подадена от лицето на 01.04.2015 г., с изчислени от него публични задължения главница в размер на 62,00 лв., за периода от 01.03.2015 г. до 31.03.2015 г. Сроктът за доброволно плащане е до 14.04.2015 г.

- Декларация за данък върху добавената стойност №22102667594/13.01.2016 г., подадена от лицето на 13.01.2016 г., с изчислени от него публични задължения главница в размер на 108,33 лв., за периода от 01.12.2015 г. до 31.12.2015 г. Сроктът за доброволно плащане е до 14.01.2016 г.

- Декларация за данък върху добавената стойност №22103112153/14.07.2017 г., подадена от лицето на 14.07.2017 г., с изчислени от него публични задължения главница в размер на 31,35 лв., за периода от 01.06.2017 г. до 30.06.2017 г. Сроктът за доброволно плащане е до 14.07.2017 г.,

както и публични задължения за корпоративен данък, произтичащи от следните изпълнителни основания и титули:

- Декларация за корпоративен данък №224351300366330/01.04.2013 г., подадена от лицето на 01.04.2013 г., с изчислени от него публични задължения главница в размер на 1634,73 лв., за периода от 01.01.2012 г. до 31.12.2012 г. Сроктът за доброволно плащане е до 01.04.2013 г., тъй като 31.03.2013 г. е неработен ден.

- Декларация за корпоративен данък №2210И0152415/26.03.2014 г., подадена от лицето на 26.03.2014 г., с изчислени от него публични задължения главница в размер на 256,69 лв., за периода от 01.01.2013 г. до 31.12.2013 г. Сроктът за доброволно плащане е до 31.03.2014 г.

- Декларация за корпоративен данък №2210И0284852/27.03.2016 г., подадена от лицето на 27.03.2016 г., с изчислени от него публични задължения главница в размер на 54,17 лв., за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2015 г. Сроктът за доброволно плащане е до 31.03.2016 г.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден

по-кратък срок. Според ал. 2 на същата разпоредба с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността освен в случаите, когато задължението е отсрочено или разсрочено, или изпълнението е спряно по искане на длъжника.

Давността е институт на правото, който не се прилага служебно. Изтичането на погасителната давност на публични вземания е основание за прекратяване на събирането за посоченото вземане. Публичният изпълнител по силата на чл. 225 от ДОПК има властта с разпореждане да прекрати производство, ако приеме, че възражението е основателно или пък да откаже да приложи института на давността.

В настоящия случай публичният изпълнител е бил надлежно сезиран от страна на жалбоподателя и е установил, че задълженията за публични вземания по данъчни декларации за периода от 01.01.2012 г. до 31.12.2017 г. за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения, фонд Държавно обществено осигуряване, фонд ДЗПО, здравно осигуряване, данък върху добавената стойност, корпоративен данък по ЗКПО, не са погасени по давност. Установява се от представените по делото доказателства, че жал

Съгласно чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК давността спира с налагането на обезпечителни мерки. Съгласно чл. 172, ал. 2 от ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение. По административната преписка са налични доказателства, че лицето е клиент на търговската банка, като издаденото запорно съобщение представлява действие по налагане на запор, поради което и действие спиращо давността, съгласно чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК, като приложима в случая е десетгодишната давност по чл. 171, ал. 2 от ДОПК.

Съгласно §29, т. 1 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците (загл. доп. - ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) до отмяната на извънредното положение срокът по чл. 171, ал. 2 от Данъчно-осигурителния

Този извод е правилен.

Правилно и законосъобразно е прието от страна на административният орган, че по подадените справка-декларация по ЗДДС № 223421300465976/14.02.2013 г., за данъчен период м.01.2013 г., справка-декларация по ЗДДС №22102452889/01.04.2015 г. за данъчен период м.03.2015 г., справка-декларация по ЗДДС №22102667594/13.01.2016 г. за данъчен период м. 12.2015 г., справка-декларация по ЗДДС №22103112153/14.07.2017 г. за данъчен период м. 06.2017 г., срокът за подаване на СД по ЗДДС и плащане на данъка е до 14.02.2013 г., съответно до 14.04.2015 г., 14.01.2016г., 14.07.2017 г., т. е. давността за публичните задължения по ЗДДС е започнала да тече съответно от 01.01.2014 г., 01.01.2016 г., 01.01.2017 г., 01.01.2018 г., като в случая в петгодишния давностен срок са предприети действия за спиране на давността, а именно с Постановление за налагане на обезпечителни мерки № С170022-022-0015809/23.03.2017 г., поради което за задълженията е намерила приложение разпоредбата на чл. 171, ал. 2 от ДОПК. При това положение абсолютния давностен срок по отношение на установените задължение ще изтече на 01.01.2024 г., 01.01.2026 г., 01.01.2027 г., 01.01.2028 г..

По отношение на установените задължения за корпоративен данък за 2012 г., 2013 г., 2015 г., правилно е прието, че давностният срок, съобразно чл. 171, ал.1 от ДОПК е започнал да тече съответно от 01.01.2014 г., 01.01.2015 г. и от 01.01.2017 г. и изтича на 01.01.2019 г., 01.01.2020 г. и на 01.01.2022 г., като на основание чл. 172, ал.1, т. 5 от ДОПК давността е спряна с налагането на обезпечителните мерки и същата не е изтекла. Не е изтекъл и предвидения в чл. 171, ал. 2 от ДОПК, 10-годишен давностен срок

Същите изводи касаят и задължения за държавно обществено осигуряване, фонд ДЗПО, данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения, здравно осигуряване за 2017 г. по декларации образец № 6. Давностният срок, съобразно чл. 171, ал. 1 от ДОПК е започнал да тече от 01.01.2018 г. и изтича на 01.01.2023 г., но в петгодишния давностен срок са предприети действия по принудително изпълнение - Разпореждания за изпълнение на заповорно съобщения с изх. №С190022-029- 0066267/12.12.2019 г. и с изх. №С190022-029-0066266/12.12.2019 г., които представляват основания за прекъсване на давността. Предвид, на което за задълженията се прилага разпоредбата на чл. 171, ал. 2 от ДОШС, като към момента не е изтекла абсолютната десетгодишна давност. Абсолютната десетгодишна давност за цитираните задължения изтича на 01.01.2028 г.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че Решение № ПИ-189/19.05.2023 г., издадено от О. К. М. - директор на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на „БУЛГАРИМПОРТ” ЕООД срещу отказ на публичен изпълнител обективиран в Разпореждане с изх. № С230022-137-0003151/06.04.2023 г., издадено от Д. П. - Н., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“, ТД на НАП С., се явяват правилни и законосъобразни, поради което жалбата, като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само са производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ТД на НАП – С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 100 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК вр. с чл. 144, ал. 2 от ДОПК и с чл. 268, ал. 2 от ДОПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БУЛГАРИМПОРТ” ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес на управление - [населено място], бул. "В. Л." № 68, вх. 2, ет. 3, ап. 35 и със съдебен адрес: [населено място]. [улица], вх. В, ет. 5, ап. 17 чрез адв. П.К. срещу решение № ПИ-189/19.05.2023 г., издадено от О. К. М. - директор на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на „БУЛГАРИМПОРТ” ЕООД срещу отказ на публичен изпълнител обективиран в Разпореждане с изх. № С230022-137-0003151/06.04.2023 г., издадено от Д. П. - Н., на длъжност публичен изпълнител в дирекция „Събиране“, ТД на НАП С..

ОСЪЖДА „БУЛГАРИМПОРТ” ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на НАП сумата от 100 /сто/ лева, представляващи разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: